

Arrest

nr. 162 437 van 19 februari 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 2 november 2013 in eigen naam, en de tweede verzoekster en de derde verzoeker tevens als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 september 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 4 oktober 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VANHALST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partijen, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, komen op 15 september 2009 België binnen, en vragen op dezelfde dag asiel aan. Op 25 juni 2010 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arresten nrs. 51 614, 51 615 en 51 616 van

25 november 2010 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partijen.

1.2. Op 21 juni 2010 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Op 30 september 2010 wordt de aanvraag ontvankelijk bevonden. Op 6 september 2011 wordt de aanvraag ten aanzien van de eerste verzoekster ongegrond bevonden. Op 8 februari 2013 wordt de aanvraag ten aanzien van de tweede verzoekster, de derde verzoeker en hun minderjarige kinderen ongegrond bevonden.

1.3. Op 4 oktober 2011 dienen de tweede verzoekster en de derde verzoeker in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 12 februari 2013 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard. Bij arrest nr. 118 229 van 31 januari 2014 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing.

1.4. Op 28 oktober 2011 dient de eerste verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 12 februari 2013 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard. Bij arrest nr. 106 674 van 12 juli 2013 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing.

1.5. Op 30 april 2013 dienen de verzoekende partijen een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Nadat de aanvraag op 27 mei 2013 ontvankelijk wordt verklaard, wordt ze op 6 september 2013 ongegrond bevonden. Dit is de thans bestreden beslissing, die aan de verzoekende partijen ter kennis wordt gegeven op 4 oktober 2013. Deze beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 30.04.2013 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 27.05.2013, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door T. R. (...) die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch verslag arts-adviseur d.d. 05.09.2013)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene te willen overhandigen.

GELIEVE ONDER GEEN BEDING DEZE BESLISSING TE BETEKENEN ZONDER DE BIJGEOEGDE GESLOTEN OMSLAG.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In enig middel voeren de verzoekende partijen een schending aan van het vertrouwensbeginsel, van de motiveringsplicht, van het "objectiviteitsprincipe" en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Daarnaast voeren ze ook de overschrijding of afwendings van macht aan, alsook een beoordelingsfout.

Het middel luidt als volgt:

"DOORDAT :

DVZ, tegenpartij stelt dat de arts-adviseur in een advies van 05.09.2013 vastgesteld heeft dat « Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft. »

« Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel ».

DVZ in haar reden(en) haalt aan :

« Er werden medische elementen aangehaald door T. R. (...) die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch verslag arts-adviseur d.d. 05.09.2013) »

integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling in zijn land van herkomst of land waar hij verblijft ;

Verder duidt DVZ aan dat « Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) » Uit haar redenering leidt DVZ af dat « De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3 »

TERWIJL :

Verzoekers verwijzen naar een vorige aanvraag machtiging tot verblijf om medische redenen voor T. R. (...) : dat de aanvraag van 21.06.2010 - na eerst ontvankelijk te zijn verklaard en recht te geven op verblijf-jammerlijk op 08.02.2013 als ongegrond afgesloten werd ;

Dit is een lange tijdsperiode de gezondheidsproblemen van deze zieke verzoekster toegenomen zijn;

Dat de arts-adviseur het enkel heeft over de medische problematiek van het verleden.

Dat zelfs bij consolidatie dat nog geen bewijs is dat de situatie niet kan verergeren. Een consolidatie is het datum als referentie genomen voor bepaalde berekeningen in het kader van bijvoorbeeld ongevallen en heeft weinig te maken hier met de andere medische problemen van mevrouw noch met de omringende sociale, oorsprongsgebonden factoren (land van herkomst...);

Indien men bijvoorbeeld spreekt over een eventuele consolidatie van één pathologie : wat dan met de negatieve evolutie van de andere pathologieën ?

Dat de gezondheidstoestand van verzoekster T. R. (...) niet aan de beterschap is, blijkt uit een nieuw standaard medisch getuigschrift dat onlangs zal moeten ingediend worden bij DVS ;

Inderdaad doctor L. V. W. (...) bevestigt op 7.10.2013 in de rubriek :

E/ »Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B » :

« geen gunstige evolutie mogelijk »

en in de rubriek D/ » Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet ? «

« overlijden ».

Voegen hierbij kopij van het medisch attest van Dr. V. W. (...) aangaande de mantelzorgers voor haar rolstoelgebonden patient ;

(stuk3)

Voegen eveneens het rapport MEDISCH ONTSTLAGBERICHT van het Revalidatieziekenhuis R. (...), dd. 05.08.2013 door dokter K. V. L. (...) — Fysische geneeskunde en Revalidatie - waaruit men kan lezen dat verzoekster o.a. het slachtoffer werd van diverse infarcten ;

(stuk4)

Tevens volgt de indrukwekkende lijst van medicatie ;

(stuk 5)

Dat de beslissing van DVZ van ongegrondheid niet enkel geen rekening houdt met nieuwe medische problemen doch de andere samenhangende problemen niet in overweging neemt : namelijk de gewelddaden en bedreigingen bij eventueel terugkeer te wijten aan de azeri-afkomst van verzoekster, hetgeen erge problemen zou geven bij eventueel terugkeer (werd vroeger ook aangehaald in hun asielaanvraag doch werd hiermee geen rekening gehouden) ;

Er bestaat nog altijd de vrees te wijten aan haar Azeri-afkomst en de gemengde afkomst van G. L. (...), die de voornaamste mantelzorgster is voor haar moeder ;

Verzoekster, mevrouw T. R. (...) stelt dat haar azeri afkomst en gemengde azeri-armeense afkomst (van haar dochter G. L. (...)) een grote struikelblok is ;

Dat dit element, in combinatie met de afwezigheid van een woning (dat zij verkocht in Armenië korte tijd voor haar vertrek naar België) daar waar een zieke stabiliteit en rust nodig heeft, en haar verslechterende gezondheidstoestand belangrijke factoren zijn waarmee DVZ rekening had moeten houden : dat bij eventueel terugkeer naar het oorsprongland haar gezondheidsproblematiek zodanig zou kunnen verergeren dat het haar fataal wordt ;

Dat noch het advies van de arts-adviseur van DVZ van 05.09.2013 noch de daaruit voortvloeiende DVZ beslissing van 06.09.2013 hiermee rekening houden in hun beslissing ;

Bijgevolg heeft DVZ geen rekening gehouden met andere dan medische elementen welke in het specifiek geval van verzoekers een zeer belangrijke rol spelen : onvolledige motivering en bij gebrek deze belangrijke elementen in overweging te hebben genomen : verkeerde besluitvorming ;”

3.2. De verwerende partij antwoordt hierop als volgt in haar nota met opmerkingen:

“In een enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- Het vertrouwensbeginsel,*
- Het objectiviteitsprincipe,*
- De motiveringsplicht,*
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.*

Er zou tevens sprake zijn van overschrijding of afwending van macht en van een beoordelingsfout.

De concrete kritiek van verzoekende partij bestaat eruit dat de gezondheidsproblemen van verzoekende partij inmiddels (na beëindiging van een eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter Vreemdelingenwet) zouden zijn toegenomen. Hierover zou niet zijn gemotiveerd. Zij stellen dat een consolidatiedatum niet bewijst dat een aandoening niet meer kan verergeren, terwijl deze consolidatie ook niet relevant zou zijn voor de andere pathologieën. Verzoekende partij legt een aantal bijkomende

stukken voor. Verzoekende partij wijst ten slotte op de Azeri-afkomst van verzoekende partij en het feit dat zij in het land van herkomst geen woning (meer) hebben.

Verweerder laat ter zake vooreerst gelden dat de door verzoekende partij ontwikkelde kritiek niet in verband kan worden gebracht met het vertrouwensbeginsel en het objectiviteitsprincipe, waarvan verzoekende partij de schending aanvoert. Op deze voorgehouden schendingen wordt door verzoekende partij nergens nader ingegaan, hetgeen volstaat om te besluiten dat het middel in dit opzicht als onontvankelijk dient te worden beschouwd.

De verweerder acht dit middel ook niet ontvankelijk, in zoverre verzoekende partij de schending van de "motiveringsplicht" opwerpt.

Immers, er werd terecht reeds geoordeeld dat onontvankelijk is, het onderdeel (en a fortiori het middel) dat met het oog op een vernietiging van een verplicht te motiveren beslissing een motiveringsgebrek aanvoert, maar hiervoor geen wetsbepaling als geschonden aanduidt (cf. naar analogie: Cass. AR C.94.0369.N, 9.5.1997, Arr. Cass. 1997, 531).

Aan deze laatste vereiste beantwoordt volgens de verweerder niet de loutere vermelding van een motiveringsgebrek in termen van een schending van "de motiveringsplicht".

Er bestaan namelijk diverse types van motiveringsplicht, beheerst door onderscheiden rechtsregels en met eigen kenmerken.

Voor zover de Raad de kritiek van verzoekende partij toch enige pertinentie zou menen te kunnen toedichten, en dus louter subsidiair, merkt de verweerder bijkomend nog op dat deze kritiek geenszins kan worden aanvaard.

Artikel 9ter §1 bepaalt als volgt:

(...)

Uit het administratief dossier blijkt dat het medisch dossier van verzoekende partij door de ambtenaar-geneesheer aan een uitvoerig en degelijk medisch onderzoek werd onderworpen, doch dat diende te worden besloten dat de medische aandoeningen niet voldoen aan de vereisten van art. 9ter §1 voormeld.

Waar verzoekende partij als het ware poogt te laten uitschijnen dat de aandoeningen door de gemachtigde van de Staatssecretaris niet volledig zouden zijn beoordeeld, blijkt afdoende uit de motieven van de bestreden beslissing dat zulks geenszins het geval is.

Integendeel wordt uitdrukkelijk, en dit niet op basis van veronderstellingen, maar wel op basis van het gegrond en gefundeerd medisch advies van de ambtenaar-geneesheer, beslist dat:

- De CVA voorbij consolidatiemoment is en geen verdere behandeling behoeft,
- De overige aandoeningen reeds het voorwerp uitmaken van een medisch advies dd. 25.08.2011, waarnaar kan worden verwezen.

Het is op grond van dit advies niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris om te beslissen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter Vreemdelingenwet ongegrond dient te worden verklaard.

Terwijl daarenboven dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij weliswaar voorhoudt dat haar gezondheidsproblemen zouden zijn verergerd, doch dat zij op geen enkele wijze erin slaagt afbreuk te doen aan de gedegen motivering van het advies van de arts-adviseur. Zij toont op geen enkele wijze aan dat de inhoud van het advies dd. 25.08.2011 niet langer relevant zou zijn. De beweerde verslechtering van haar gezondheidstoestand sedertdien blijkt in elk geval niet uit het medisch dossier van verzoekende partij.

Waar verzoekende partij stelt dat consolidatie enkel een referentiedatum voor berekeningen is, laat verweerder gelden dat verzoekende partij er schijnbaar aan voorbijgaat dat de arts-adviseur met 'consolidatiemoment' wel degelijk doelt op een medische vaststelling, met name het feit dat de CVA is geconsolideerd en geen verdere behandeling behoeft. De kritiek van verzoekende partij, die geen medische grondslag lijkt te hebben, kan derhalve niet worden aangenomen.

Verzoekende partij verwijst nog naar een aantal nieuwe stukken.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient echter te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509,29 juni 2007).

In het middel van verzoekende partij is met deze regel geen rekening gehouden, waardoor het geenszins tot de beoogde nietigverklaring kan leiden.

Waar verzoekende partij tenslotte verwijst naar haar Azeri-afkomst en het feit dat zij geen huiseigenaar zijn in Armenië (sic), laat verweerder gelden dat dergelijke beweringen geen afbreuk kunnen doen aan de vaststelling dat de ingeroepen aandoeningen niet beantwoorden aan art. 9ter, § 1 Vreemdelingenwet, hetgeen volstaat om de bestreden beslissing ten genoegen van recht te schragen.

Het loutere feit dat verzoekende partij een andere mening is toegedaan dan de arts-adviseur, is niet van aard afbreuk te doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing. Het tegenovergestelde aannemen zou een negatie zijn van de vereiste dat een advies wordt verstrekt door een arts-adviseur.

Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat in de bestreden beslissing ten onrechte werd geoordeeld dat zij zich niet kan beroepen op artikel 9ter van de Wet dd. 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Het enig middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

3.3.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen stelt de Raad samen met de verwerende partij vast dat de verzoekende partijen niet aangeven op welke wijze het door hen ingeroepen vertrouwensbeginsel en het “*objectiviteitsprincipe*” zouden zijn geschonden door de bestreden beslissing zodat het enig middel, wat dit betreft, niet-ontvankelijk is.

3.3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hiertoe is de overheid verplicht in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestuurshandeling ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat er medische elementen werden aangehaald door de eerste verzoekster, doch dat “*uit het voorgelegd medische dossier niet (kan) worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit*” of dat de eerste verzoekster “*lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft*”, waarbij wordt verwezen naar het medisch advies van de arts-adviseur van 5 september 2013. In dit advies, dat onder gesloten omslag samen met de bestreden beslissing aan de verzoekende partijen werd overhandigd en dat wordt geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de bestreden beslissing, wordt toegelicht dat uit het medisch dossier blijkt dat de eerste verzoekster “*een CVA deed op 25.03.2013*” en dat “*(d)e linker hemiparese ten gevolge van dit CVA (...) inmiddels voorbij het consolidatiemoment (is) en (...) niet verder behandeld (kan en moet) worden*”. Aangaande de andere vermelde aandoeningen wordt in het advies verwezen naar het medisch advies ten gronde van dr. B. van 25 augustus 2011. Voorts wordt in het medisch advies overwogen dat de eerste verzoekster “*kan reizen*” en dat “*de mantelzorg kan worden waargenomen door haar directe omgeving*”. De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat

stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Een schending van de formele motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.3. De verzoekende partijen voeren bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen, en dat als volgt luidt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)”

In het advies van de arts-adviseur van 5 september 2013 wordt het volgende gesteld:

“Verwijzend naar het medisch attest d.d. 31.03.2013 van de hand van dr. J. V. (...), cardioloog, waaruit blijkt dat betrokkene toen opgenomen was omwille van een ischemisch CVA met linker hemibeeld.

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 26.03.2013 van de hand van dr. H. (...), neuroloog, waaruit blijkt dat betrokkene toen om dringende medische redenen gehospitaliseerd was.

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 19.03.2013 van de hand van dr. L. V. W. (...), waaruit blijkt dat betrokkene mantelzorg nodig heeft.

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit het medisch dossier blijkt dat betrokkene een CVA deed op 25.03.2013. De linker hemiparese ten gevolge van dit CVA is inmiddels voorbij het consolidatiemoment en kan en moet niet verder behandeld worden. Aangaande de andere vermelde aandoeningen dient verwezen te worden naar het medisch advies ten gronde d.d. 25.08.2011 van de hand van dr. K. B. (...).

Betrokkene kan reizen en de mantelzorg kan worden waargenomen door haar directe omgeving.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

Zoals hiervoor reeds gesteld, dient dit medisch advies, waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing en dat onder gesloten omslag samen met de beslissing aan de verzoekende partijen werd overhandigd, te worden geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de bestreden beslissing. In het licht van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht dient dan ook te worden nagegaan of er voldoende feitelijke gronden bestaan voor de vaststellingen van de ambtenaar-geneesheer en of er op grond van zijn vaststellingen al dan niet in redelijkheid kon worden besloten dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet. Immers, indien zou blijken dat aan het advies van de ambtenaar-geneesheer een motiveringsgebrek kleeft en de aanvraag ongegrond wordt verklaard op basis van dit advies, dan zal het motiveringsgebrek in dit advies noodzakelijkerwijze leiden tot de vernietiging van de beslissing houdende de ongegrondheid van de verblijfsaanvraag.

Te dezen werpen de verzoekende partijen op dat de gezondheidsproblemen van de eerste verzoekster, in tegenstelling tot wat de arts-adviseur voorhoudt, sinds de behandeling van hun vorige aanvraag om machtiging tot verblijf toegenomen zijn en zij verwijzen hierbij naar een standaard medisch getuigschrift van Dr. L. V. W. van 7 oktober 2013, waarbij zij zelf aangeven dat zij dit stuk nog niet aan de Dienst Vreemdelingenzaken hebben overgemaakt. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient echter te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste vóór het nemen van de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. Te dezen blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de verzoekende partijen het standaard medisch getuigschrift van Dr. L. V. W. van 7 oktober 2013, het schrijven van Dr. V. W. G. van 10 oktober 2013, het medisch ontslagbericht revalidatieziekenhuis R. van 5 augustus 2013 en het medicatieblad van 17 april 2013 niet hebben voorgelegd aan het bestuur, zodat hiermee geen rekening kon worden gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Het schrijven van Dr. V. W. G. van 10 oktober 2013 (zie stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 3), het medisch ontslagbericht revalidatieziekenhuis R. van 5 augustus 2013 (zie stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 4) en het medicatieblad van 17 april 2013 (zie stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 5) worden pas voor het eerst toegevoegd bij huidig verzoekschrift. De Raad zou zijn bevoegdheid te buiten gaan door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met stukken die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194.395). Het bij het verzoekschrift gevoegde schrijven van Dr. V. W. G. van 10 oktober 2013, het medisch ontslagbericht revalidatieziekenhuis R. van 5 augustus 2013 en het medicatieblad van 17 april 2013 kunnen aldus niet dienstig worden aangebracht in onderhavige procedure. *A fortiori* kan de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met het standaard medisch getuigschrift van Dr. L. V. W. van 7 oktober 2013, dat niet bij het huidig verzoekschrift werd gevoegd en niet vóór het nemen van de bestreden beslissing aan het bestuur werd overgemaakt. Aldus slagen de verzoekende partijen er niet in aan te tonen dat de aandoeningen van de eerste verzoekster verergerd zijn in vergelijking tot de eerdere machtigingsaanvraag, zodat niet in redelijkheid kon worden verwezen naar het medisch advies van dr. K. B. van 25 augustus 2011, waarin werd vastgesteld dat de behandeling en opvolging voor de diabetes, de cardiale decompensatie en de hypertensie beschikbaar is in Armenië. Daarnaast weerleggen de verzoekende partijen met de loutere en algemene bewering dat de consolidatie “*geen bewijs is dat de situatie niet kan vererge(re)n*”, zonder evenwel *in concreto* aan te tonen dat de desbetreffende aandoening van de eerste verzoekster daadwerkelijk verergerd is, de vaststelling van de arts-adviseur dat “*(d)e linker hemiparese ten gevolge van dit CVA (...) inmiddels voorbij het consolidatiemoment (is) en (...) niet verder (kan en moet) behandeld worden*” niet.

Waar de verzoekende partijen opwerpen dat zij in Armenië geen woning meer bezitten en dat een zieke stabiliteit en rust nodig heeft, beperken zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Bovendien – en daargelaten de vraag of de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris bij het nemen van de bestreden beslissing in rekening diende te brengen dat de verzoekende partijen in hun land van herkomst geen woning meer in eigendom bezitten – wordt erop gewezen dat het overeenkomstig artikel 9ter, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet aan de verzoekende partijen toekwam om samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen aangaande hun ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in hun land van herkomst of in het land waar zij verblijven over te maken aan de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris, wat zij *in casu* niet hebben gedaan, zodat het de gemachtigde niet kan worden verweten hiermee geen rekening te hebben gehouden. Tenslotte lichten de verzoekende partijen niet toe welke invloed dit gegeven zou hebben op de bestreden beslissing. Zij weerleggen hiermee geenszins de motieven van de bestreden beslissing dat “(...) *uit het voorgelegd medische dossier niet (kan) worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft*”.

De verzoekende partijen geven tenslotte aan omwille van hun (gemengde) Azeri-afkomst eventuele gewelddaden en bedreigingen te vrezen. Zij houden voor dat deze elementen niet in rekening werden gebracht bij het nemen van de bestreden beslissing. Zij laten evenwel na met concrete elementen hun vrees te onderbouwen. De Raad merkt in dit verband op dat niet blijkt op welke grond de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris verplicht zou zijn om een verder onderzoek te voeren naar de actuele situatie in Armenië voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing of op dit punt te motiveren. De vrees die de verzoekende partijen menen te koesteren bij een terugkeer naar hun land van herkomst werd reeds onderzocht naar aanleiding van de door hen ingediende asielaanvragen, waarbij de Raad bij arresten met nummers 51 614, 51 615 en 51 616 van 25 november 2010 de verzoekende partijen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus weigerde. Tevens werd in een medisch advies van dr. K.B. van 25 augustus 2011, waarnaar in het advies van de arts-adviseur van 5 september 2013 werd verwezen, vastgesteld dat de voor de eerste verzoekster noodzakelijke behandelingen en opvolging beschikbaar zijn in haar land van herkomst en brengen de verzoekende partijen geen elementen aan waaruit zou blijken dat dit advies bij het nemen van de bestreden beslissing niet meer pertinent zou zijn. Evenmin brengen zij enig element aan dat erop wijst dat de situatie in hun herkomstland sinds de afwijzing van hun asielaanvragen fundamenteel is gewijzigd.

Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Evenmin wordt machtsoverschrijding, afwending van macht of een beoordelingsfout aangetoond.

3.3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de bestuurlijke overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Aangezien uit voorgaande bespreking volgt dat er niet wordt aangetoond dat niet werd uitgegaan van een correcte feitenvinding kan niet worden gesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden.

3.3.5. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend zestien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN